

[Johs. Christiansen.]

meget gerne her i Salen, men i alt Fald i det Udvalg, som jeg finder det rigtigst at faa nedsat angaaende det foreliggende Forslag.

Endelig vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger til Forslagets § 2, ifølge hvilken ogsaa visse Bestemmelser i Lov Nr. 324 af 21. September 1939 foreslaas forlænget et Aar. Her begrundes Forlængelsen med, at Flygtningeforsorgen fortsat stiller meget betydelige Krav til vore Transportmidler. Den Bestemmelse, det navnlig drejer sig om, er formentlig Bemyndigelsen for Luftværnet til at rekvirere de Transportmidler, der i givet Fald maatte blive Anvendelse for. Nu er det ganske klart, at Luftværnet maa have en saadan Bemyndigelse, saa længe Flygtningeforsorgen stiller sine Opgaver, men jeg vil dog gerne i denne Forbindelse ikke undlade at understrege de store Vanskeligheder, som navnlig Mangelen paa Bilgummi stadig bereder væsentlige Dele af Landets Erhvervsliv, hvorfor jeg indtrængende henstiller til Luftværnsmyndighederne at benytte den Rekvisitionsbemyndigelse, der er Tale om her, saa skaansomt og saa økonomisk, som det paa nogen Maade er muligt. Hermed mener jeg, at man overalt — i første Række naturligvis, hvor det gælder Transporten over længere Strækninger — benytter Jernbane eller Skib i saa vid Udstrækning, som det paa nogen Maade er gørligt. Naturligvis skal de tunge Opgaver, der er paalagt vort Land gennem Flygtningeforsorgen, røgtes paa forsvarlig Maade, saaledes som det ogsaa er mit Indtryk, at de bliver det, men vort Erhvervslivs Interesser maa alligevel komme i første Række, og det er kun ud fra denne Betragtning, jeg har fundet det opportunt at rette denne Henstilling til Luftværnsmyndighederne ved den Lejlighed, som nu er givet, en Lejlighed, hvor det drejer sig om at forlænge en Bemyndigelse, der vilde være overflødig, hvis ikke Krigens Slutfase havde paatvunget Danmark Flygtningeproblemet uforholdsmæssig tunge Opgaver.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til velvilg og hurtigt Fremme her i Tinget.

Hoff: De to Love, som med det foreliggende Forslag ønskes forlænget for et Aar, drejer sig om at beskytte den danske Civilbefolkning mod Følgerne af Luftangreb. Nu kunde man jo synes, at saadanne Love ikke behøvede at forlænges et Aar efter Krigens Ophør. Paa den anden Side lader det sig ikke nægte, at netop Tilstedeværelsen af de mange Flygtninge i Danmark er en

Følge af Luftangreb, og det, det drejer sig om, er altsaa at beskytte den danske Civilbefolkning mod denne forhaabentlig sidste Følge af den overstaaede Krigs Luftangreb.

Der er to Ting, som maa fremhæves i denne Forbindelse. Det første er, at naar nu disse Love om et Aar igen udløber, maa man haabe og ønske, at der er skabt en ny og varig Ordning med Hensyn til Luftbeskyttelse for den danske Civilbefolkning i Tilknytning til den Ordning af Danmarks Forsvar, som den nys nedsatte Forsvarskommission skal beskæftige sig med. Den anden Side af Sagen drejer sig om Flygtningene. Hovedformaalet med at forlænge disse to Love er jo at kunne klare hele Flygtningeproblemet, og man kunde der synes, at det vilde være rimeligere at skabe en særlig Lovgivning for Flygtningene. Jeg kunde tænke mig, at naar man ikke har gjort det, er det, fordi man netop ønsker at understrege Flygtningeproblemet's midlertidige Karakter. Man er bange for, at man giver en Slags Indrømmelse af, at det er noget permanent, hvis der bliver skabt en særlig Lovgivning for det. Hvis det er det, der har været Hensigten, synes jeg, det er ganske rimeligt, og kan hermed anbefale det foreliggende Forslag til Vedtagelse.

Indenrigsministeren (Kjær): Jeg takker for den Tilslutning, som ærede Ordførere har givet Lovforslaget.

Jeg skal til det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft sige, at jeg er enig i den Betragtning, at vi i Tiden, der kommer, maa føre visse Forhandlinger om den Maade, hvorpaa Luftværnet under Krigen virkede, drage Konsekvenserne deraf og søge at skabe en ny, en eventuelt bedre Luftværnsordning end den, vi hidtil har haft, og til dette Formaal har jeg allerede for nogen Tid siden nedsat en Kommission, som jeg haaber ret hurtigt vil kunne tilendebringe sit Arbejde og fremkomme med Forslag til den Ordning, som vi i Fremtiden skal have.

Til det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen, der var af den Opfattelse, at Luftværnsmyndighederne ikke havde haft nogen heldig Haand — jeg forstod, at det gjaldt baade for den Virksomhed, de havde udøvet under Krigen, og den, de udøver nu —, vil jeg gerne sige, at jeg meget vel ser, at der var Mangler og Fejl ved Luftværnsordningen, saadan som den blev administreret under Krigen. Men jeg gør deraf opmærksom paa, at det var noget ganske nyt og helt uprøvet, man stod over for, og derfor maatte saadanne Mangler og Fejl naturnødvendigt komme. Men det er mit Indtryk, at naar